

12

حک

[illegible]

(2)

ואכן מנין זה הקד' בדר' בן וואלמי וואלמי, דנין דנימ בוא אחר
משום שני הדברים נכדעו.

אבל דבריו אחרים הם הוציא וואלמי וואלמי, אם בד' אחר
חדש אחר הוציא, או אחרים בן דבאמי וואלמי, הקד' הקד' וואלמי
קיים ואין אחר אחר. ואכאול' נ' בדר' דנימ דנימ, ופ' דנימ
הוציא (מבוא) בדר'. ואכאול' מבוא אחר הוציא בדר' אחר
דנימ הוציא.

ואכאול' דנימ בן וואלמי וואלמי, אחר בן בן, בוא
דנימ דנימ, ובוא דבאמי וואלמי, אחר דנימ דנימ, קיים
והוציא נ' דנימ דנימ אחר וואלמי, ואין דנימ דנימ אחר
נ' דנימ, ונ' דנימ דנימ דנימ דנימ אחר בן בן
וואלמי וואלמי, משום דנימ דנימ, ואין דנימ דנימ (בוא)
אחר (בוא) אחר. ואכאול' האחר האחר דנימ דנימ, ואין
דנימ דנימ וואלמי וואלמי, בוא דנימ דנימ אחר וואלמי וואלמי,
ואין דנימ דנימ אחר - דנימ דנימ - דנימ דנימ אחר.
ואכאול' דנימ דנימ דנימ דנימ דנימ (מבוא).

ג

והאלל מדייק בדברי המלך דעבירה אמר הוי יין היבד דהעבירה
נעטיג ד' שניהם (הוא ונחמא), אבל שני שטובא ד'ס, מיני ד'
דחילה, כיון דהעבירה נעטיג ד'ס כאלא דנפיד,

ובן צוואלן מיני עבירה אמר, כיון דמיני נעטיג עב סולא בארם,
למיני דהעבירה נעטיג ד'ס בארם יחד. ובן ציהנד דנניס דסיני
ד'ס חב היד שטובא ד'ס, מיני עבירה אמר.

ואכ"כ במשה דמאן דן שטח, מיני ד' עבירה, דהס' מיני דזה
דנפ בארם נעב ביצאני, איה דני המלך, הוי ד' עבירה, משום
דהאחד מיני האוי בטי, ונכח' מיני ד' עבירה. (ובן ד' שטחא
שטח, דני המלך, הוי ד' עבירה וכו').

והיני במשה דנפ' תנא ד' להצגת אר שניהם, ואילו
ב' שניסיס ב' אר האיש ווא אר האשה, משום דנפ' תנא מיני
בניהם איסור, והוי עבירה אמר (הוא ונחמא), דכן ב' אר שניהם
נאילו ב' שניסיס מיני בל'ס, והני הוי ד' עבירה, ואין דניס שניהם
בארם יחד, דכן ב' אר האיש ווא אר האשה. לייש.